

Predmet C-389/23

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

27. lipnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Amtsgericht Wedding (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. svibnja 2023.

Podnositelj zahtjeva:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Druga stranka u postupku:

Oranžerii Gimel II EOOD

Rješenje

U sporu

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, [omissis] 81373 München

– podnositelj zahtjeva –

[omissis]

protiv

Oranžerii Gimel II EOOD, [omissis] 1839 Sofia, Bugarska

– druga stranka u postupku –

[omissis]

Amtsgericht Wedding (Općinski sud u Weddingu, Njemačka) riješio je 19. svibnja 2023.:

I.

Postupak se prekida.

II.

Sudu Europskih zajednica upućuju se u skladu s člankom 267. UFEU-a sljedeća prethodna pitanja o tumačenju prava Zajednice:

1. Treba li Uredbu (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 te Uredbu (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da sud treba u okviru pravnog lijeka proglasiti europski platni nalog ništavim ako nije dostavljen drugoj stranci u postupku ili joj nije dostavljen na valjan način?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li navedene uredbe tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da izvršivost europskog platnog naloga treba proglasiti ništavom ako platni nalog nije dostavljen drugoj stranci u postupku ili joj nije dostavljen na valjan način?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li Uredbu br. 1896/2006 tumačiti na način da druga stranka u postupku koja je saznala za izdavanje europskog platnog naloga, ali kojoj taj nalog još nije dostavljen ili joj nije dostavljen na valjan način, još ne može uložiti valjani prigovor na njega?

Obrazloženje

I.

Na zahtjev podnositelja zahtjeva, koji ima sjedište u Njemačkoj, Amtsgericht Wedding (Općinski sud u Weddingu), kao europski sud nadležan za platni nalog u Njemačkoj, izdao je 24. travnja 2020. europski platni nalog u skladu s Uredbom br. 1896/2006 protiv druge stranke u postupku sa sjedištem u Bugarskoj. Bugarskim tijelima naloženo je da dostave taj nalog u skladu s Uredbom br. 1393/2007. Bugarsko tijelo za zaprimanje pismena potvrdilo je nakon toga da je dostava izvršena 26. srpnja 2019. Međutim, u potvrdi u skladu s člankom 10. stavkom 1. Uredbe br. 1393/2007 nije navedeno da je dostava izvršena predajom osobi, u elektroničkom obliku, odlaganjem u poštanski sandučić ili u nekom drugom obliku pohranjivanja. Naprotiv, u točki 12.2.1.3. obrasca naznačeno je da je dostava izvršena na drugi način. Detaljnije informacije o tome navedene su na bugarskom jeziku, čiji slobodan prijevod na hrvatski jezik glasi: „Članak 50. stavak 2. bugarskog GPK-a (Zakonik o građanskom postupku): osoba je napustila adresu i njezina adresa nije upisana u registar. Smatra se da su odluke [...] uredno dostavljene”. Sud nadležan za platni nalog proglasio je 24. travnja 2020. izvršivost u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe br. 1896/2006, pri čemu je pretpostavio da je dostava izvršena na valjan način.

Podneskom upućenim telefaksom 1. ožujka 2021. druga stranka u postupku uložila je prigovor na platni nalog i podredno je zahtijevala „povrat u prijašnje stanje”. Pritom se s obzirom na sadržaj pozvala na to da je za europski platni nalog prvi put saznala 24. veljače 2021. u okviru mjera izvršenja, čemu je priložila izjavu pod prisegom. Nakon obavijesti suda o dopuštenim pravnim lijekovima, podneskom od 25. ožujka 2021. pojasnila je da namjerava podnijeti prigovor na dostavu u skladu s člankom 1092.a Zivilprozessordnung (Zakon o građanskom postupku, u daljnjem tekstu: ZPO).

II.

Druga stranka u postupku u ovom slučaju ističe da joj nije dostavljen europski platni nalog.

Za zahtjev za preispitivanje u skladu s člankom 20. Uredbe br. 1896/2006 u svim je alternativama potrebno da je dostava izvršena na valjan način, da je počeo teći rok za ulaganje prigovora u skladu s člankom 16. stavkom 2. Uredbe br. 1896/2006 te da prigovor nije uložen pravodobno. Sud je na zahtjev suda koji donosi odluku u presudama od 4. rujna 2014., *eco cosmetics* i *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 i C-120/13, odlučio da se postupak za preispitivanje europskog platnog naloga u skladu s člankom 20. Uredbe br. 1896/2006 ne primjenjuje po analogiji kad se utvrdi da europski platni nalog nije dostavljen na način koji je u skladu s minimalnim standardima utvrđenima u člancima 13. do 15. te uredbe. Sud je pritom također odlučio da, kad se takva nepravilnost utvrdi tek nakon proglašenja izvršivosti europskog platnog naloga, druga stranka u postupku mora imati mogućnost prijaviti takvu nepravilnost koja, u slučaju uspjeha prijave, dovodi do nevaljanosti tog proglašenja izvršivosti. Ako se pravom Unije ne predviđa pravni lijek, tu je pravnu zaštitu potrebno osigurati u okviru nacionalnih propisa.

[*omissis*] [razmatranja o prethodnom pravnom stanju koje nije relevantno u ovom slučaju]

Njemački zakonodavac naknadno je člankom 1092.a ZPO-a uveo nacionalno pravilo o posebnom pravnom lijeku. Taj članak glasi:

Pravni lijek u slučaju kad europski platni nalog nije dostavljen ili kad nije uredno dostavljen

1. 1 Druga stranka u postupku može zahtijevati poništenje europskog platnog naloga ako joj europski platni nalog

1. nije dostavljen ili

2. joj je dostavljen na način koji ne ispunjava zahtjeve iz članaka 13. do 15. Uredbe (EZ) br. 1896/2006.

2 Zahtjev se podnosi u roku od mjesec dana od trenutka kad je druga stranka u postupku saznala ili mogla saznati za izdavanje europskog platnog naloga ili za nepravilnost u dostavi. 3 Ako sud prihvati zahtjev na temelju jednog od razloga navedenih u prvoj rečenici, europski platni nalog proglašava se ništavim.

2. 1 Ako je sud u trenutku podnošenja zahtjeva u skladu sa stavkom 1. prvom rečenicom europski platni nalog već proglasio izvršivim u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 i sada prihvaća zahtjev, izvršivost platnog naloga proglašava nedopuštenom. 2 Stavak 1. treća rečenica primjenjuje se po analogiji.

3. 1 Odluka se donosi rješenjem. 2 Protiv rješenja nije dopušten pravni lijek. 3 Članak 1092. stavci 2. do 4. primjenjuje se po analogiji.

III.

Prvo prethodno pitanje:

- 1 Ovaj sud smatra da europski platni nalog nije dostavljen na valjan način. Iako je bugarsko tijelo za zaprimanje pismena u potvrdi o dostavi smatralo da je dostava izvršena na valjan način, nakon prijevoda informacija navedenih u toj potvrdi utvrđeno je da iz njezina sadržaja ne proizlazi da je dostava izvršena na način koji je u skladu s pravom Zajednice. Naprotiv, tijelo za zaprimanje pismena istaknulo je da je druga stranka u postupku već napustila navedenu adresu te je pretpostavilo da je dostava ipak izvršena samo na temelju postojećih upisa u trgovačkom registru. Tijelo za zaprimanje pismena stoga je smatralo da je dostava izvršena isključivo na temelju pravne fikcije koja (očito) proizlazi iz bugarskog nacionalnog prava. Time se očito nisu poštovali stroži minimalni standardi za valjanu dostavu u skladu s člankom 12. stavkom 5. i člancima 13. do 15. Uredbe br. 1896/2006, kojima se ne predviđa fiktivna dostava koja se temelji samo na upisima u trgovačkom registru, kao što se to možda predviđa bugarskim nacionalnim pravom.
- 2 Ovaj sud najprije naglašava da odredbu članka 1092.a ZPO-a načelno smatra upitnom s aspekta prava Unije i zbog toga što se njome predviđa rok za podnošenje pravnog lijeka, a rok počinje teći od trenutka kad je druga stranka u postupku tek saznala za izdavanje platnog naloga odnosno za nepravilnost u dostavi a da u međuvremenu nije nužno dobila uvid u platni nalog ili pak saznala kojem sudu ili u pogledu kojeg broja predmeta može podnijeti pravni lijek. Osim toga, rok teče i u slučaju da je druga stranka u postupku samo mogla saznati da postoji platni nalog, odnosno u slučaju da za njega nije znala zbog običnog nemara.

Međutim, ovaj sud ne može razmotriti navedeni aspekt u okviru ovog prethodnog pitanja jer nije relevantan za donošenje odluke. Druga stranka u postupku navela je i dokazala da je za platni nalog prvi put saznala 24. veljače 2021. Pravnim lijekom u skladu s člankom 1092.a ZPO-a trebalo je smatrati već njezin podnesak od 1. ožujka 2021. (prigovor i „zahtjev za povrat u prijašnje stanje”), a ne tek podnesak od 25. ožujka 2021. kojim je izričito uložila pravni lijek u skladu s

člankom 1092.a ZPO-a. Naime, u obrazloženju se s obzirom na sadržaj pozvala isključivo na dostavu koja nije izvršena. Podnesak od 1. ožujka 2021. dostavljen je u roku u skladu s člankom 1092.a stavkom 1. drugom rečenicom ZPO-a, tako da pitanje o tome je li pravno pravilo neprimjenjivo i zbog odredbe o roku u ovom slučaju ne može biti relevantno za donošenje odluke.

- 3 Međutim, za donošenje odluke relevantno je pitanje u pogledu pravne posljedice koju treba izreći ovaj sud.

Sud je u odlukama *eco cosmetics* i *Raiffeisenbank St. Georgen* utvrdio da nacionalni pravni lijek kojim je druga stranka u postupku uspješno dokazala da joj nije dostavljen europski platni nalog odnosno da joj nije dostavljen na valjan način mora dovesti do nevaljanosti proglašenja izvršivosti. Točno je da ovaj sud to smatra samo minimalnim zahtjevom koji općenito ne isključuje primjenu drukčijeg nacionalnog propisa. Međutim, ovaj sud dvoji u pogledu toga može li se u tom slučaju uspostavljena njemačka odredba koja je znatno stroža u odnosu na odluku Suda i dalje smatrati valjanom. U skladu s člankom 1092.a stavkom 1. trećom rečenicom ZPO-a sud mora na zahtjev druge stranke u postupku europski platni nalog proglasiti ništavim ako uopće nije dostavljen ili ako nije dostavljen na valjan način.

a. Sud koji upućuje zahtjev smatra da se člankom 1092.a stavkom 1. ZPO-a povređuju odredbe Uredbe br. 1896/2006, a osobito članci 16. i 17. te uredbe. Članak 1092.a stavak 1. ZPO-a odnosi se na slučaj da europski platni nalog još uopće nije dostavljen ili nije dostavljen na valjan način, odnosno na situaciju u kojoj rok za ulaganje prigovora još uopće nije počeo teći. Već općenito neće postojati potreba za pravnom zaštitom koja se odnosi na uvođenje posebnog pravnog lijeka kojim se druga stranka u postupku može usprotiviti europskom platnom nalogu ako za nju još uopće nije počeo teći rok za ulaganje prigovora. Prema mišljenju suda koji upućuje zahtjev, time se istodobno povređuju odredbe Uredbe br. 1896/2006. Naime, pravni lijek protiv europskog platnog naloga koji se predviđa tom uredbom jest samo prigovor u skladu s člankom 16., koji pak u skladu s člankom 17. dovodi do toga da se postupak nastavlja pred nadležnim sudovima države članice porijekla. Suprotno tomu, člankom 1092.a stavkom 1. ZPO-a propisuje se da druga stranka u postupku može znatno prije uložiti drugi pravni lijek koji nije prigovor i kojim također može postići to da se europski platni nalog poništi u cijelosti. Druga stranka u postupku na taj način može u potpunosti spriječiti da se predmet rješava u okviru spora pred sudom u skladu s člankom 17. Sud koji upućuje zahtjev stoga smatra da se tim pravilom povređuje načelo nadređenosti odredbi prava Unije.

b. Ovaj sud ima dvojbe u pogledu odredbe članka 1092.a stavka 1. ZPO-a i zbog toga što pitanje hoće li se europski platni nalog proglasiti ništavim ili će se pokrenuti spor, kako se predviđa člankom 17. Uredbe br. 1896/2006, naposljetku ovisi o slučajnostima: ako sud nadležan za platni nalog sâm utvrdi da europski platni nalog još uopće nije dostavljen ili nije dostavljen na valjan način, on (naravno) na vlastitu inicijativu nalaže ponovnu dostavu koja zatim može

aktivirati druge pravne posljedice u skladu s člancima 16. i 17. Uredbe ili pak, ako nije uloženi prigovor, dovodi do pravomoćnog naloga za plaćanje. Suprotno tomu, ako druga stranka u postupku u takvoj situaciji već slučajno unaprijed sazna da je izdan europski platni nalog (primjerice zbog dostave pogrešnom primatelju koji ju je obavijestio ili zbog dostave bez potrebnog prijevoda) i uloži prigovor u skladu s člankom 1092.a ZPO-a, sud bi morao ukinuti platni nalog kao takav u cijelosti, a postupak bi pravomoćno završio u korist druge stranke u postupku. Međutim, ako pitanja hoće li sud sâm prepoznati nepravilnost u dostavi te hoće li se platni nalog u tom slučaju proglasiti ništavim ili će se pak naknadno pokrenuti spor ovise samo o slučajnosti, sud koji upućuje zahtjev smatra da je riječ o objektivno neopravdanom nejednakom postupanju u pogledu pravnih posljedica.

c. U skladu s uvodnom izjavom 9. svrha Uredbe br. 1896/2006 jest mogućnost parničenja u prekograničnim slučajevima koji se odnose na građanskopravne zahtjeve odnosno rješavanje, pojednostavnjivanje i ubrzavanje tih zahtjeva. Time u skladu s uvodnim izjavama 1. i 2. Uredbe treba poticati pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta uklanjanjem prepreka funkcioniranju parničnih postupaka. Sud koji upućuje zahtjev također smatra da postoje razlozi za zabrinutost u pogledu toga što pravni lijek u skladu s člankom 1092.a ZPO-a može spriječiti i koristan učinak Uredbe u postizanju tih ciljeva. Naime, ako vjerovnik dvoji u pogledu toga treba li svoja potraživanja isticati u okviru redovnog postupka povodom tužbe ili u okviru postupka za europski platni nalog, u slučaju daljnje primjene članka 1092.a ZPO-a morat će uzeti u obzir i rizik da se platni nalog može već pravomoćno poništiti čak i ako još uopće nije stupio na snagu s pravnim učinkom protiv druge stranke u postupku. Posljedica toga ne bi bila samo ta da bi podnositelj zahtjeva morao snositi troškove postupka za europski platni nalog, nego bi morao utužiti svoja potraživanja u novom postupku i prihvatiti moguće znatne zastoje. Naime, ovisno o okolnostima slučaja, podnositelju zahtjeva može se čak u potpunosti onemogućiti ostvarivanje njegovih potraživanja ako je u trenutku pokretanja novog postupka već nastupila zastara. Odredba članka 1092. ZPO-a stoga može eventualno dovesti do toga da se vrlo rijetko iskorištava mogućnost ostvarivanja potraživanja u okviru postupka za europski platni nalog.

d. Sud koji upućuje zahtjev smatra da njegove dvojbe u pogledu članka 1092. ZPO-a potvrđuje i dosadašnja sudska praksa Suda. Sud je presudom od 2. ožujka 2017., Henderson, C-354/15, odlučio da propust dostave standardnog obrasca iz Priloga II. Uredbi br. 1393/2007 ne dovodi do nevaljanosti cijele dotadašnje dostave, nego može samo dovesti do toga da sud mora ponovno dostaviti element koji nedostaje. Sud je presudom od 6. rujna 2018., C-21/17, Catlin Europe SE, utvrdio da se to načelo primjenjuje i na dostave u postupku za europski platni nalog. Ako već dostava ne smije u cijelosti biti ništava zbog problema prilikom njezina izvršenja, takvu pravnu posljedicu treba tim više u potpunosti isključiti za pismeno koje se dostavlja. Na taj način također treba tumačiti to što je Sud u odluci Catlin Europe SE (t. 49.) naveo da nepravilnost u dostavi ne dovodi ni do ništavosti pismena koje se dostavlja.

Razlog za dvojbe koje se u ovom slučaju javljaju u pogledu odredbe članka 1092.a ZPO-a proizlazi i iz članka 12. stavaka 5. i 6. novije Uredbe (EU) br. 2020/1784 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima kojom se sada predviđaju odredbe o ispravljanju nepravilnosti u dostavi, ali ne i ništavost dostave u cijelosti, odnosno cijelog pismena koje se dostavlja, kao u ovom slučaju.

IV.

Drugo prethodno pitanje:

Ako je sud, kao u ovom slučaju, već proglasio izvršivost europskog platnog naloga, člankom 1092.a stavkom 2. ZPO-a propisuje se da sud usto proglašava i izvršivost platnog naloga nedopuštenom.

Ako Sud u okviru prvog prethodnog pitanja smatra da odredba poput one uspostavljene člankom 1092.a stavkom 1. ZPO-a nije u skladu s pravom Zajednice, u slučaju izravne primjene prestaje važiti i odredba članka 1092.a stavka 2. ZPO-a. Naime, to znači da je ovaj sud prihvatio zahtjev u skladu sa stavkom 1. i dosljedno određuje, iako možda samo deklaratorno, da i u tom slučaju treba donijeti odluku da se izvršivost platnog naloga proglašava nedopuštenom.

Međutim, ako Sud zaključi da je članak 1092.a stavak 1. ZPO-a neprimjenjiv, sudu koji donosi odluku nameće se pitanje može li se po analogiji s člankom 1092.a stavkom 2. ZPO-a u okviru nacionalnog pravnog lijeka zasebno utvrditi da se izvršivost platnog naloga proglašava nedopuštenom. U ovom slučaju postoje dvojbe i u tom pogledu. Sud je u odlukama *eco cosmetics* i *Raiffeisenbank St. Georgen* samo naveo da sudska odluka mora dovesti do nevaljanosti proglašenja izvršivosti. Međutim, ako sud po analogiji s člankom 1092.a stavkom 2. ZPO-a utvrdi da je izvršivost platnog naloga nedopuštena, to bi u skladu s formulacijom trajno onemogućilo izvršenje, iako je moguće zamisliti situacije u kojima bi se nakon naknadne valjane dostave izdao izvršivi europski platni nalog.

V.

Treće prethodno pitanje:

Sud je u predmetima *Henderson* i *Catlin Europe SE* utvrdio da u slučaju da se ispostavi da je dostava nevaljana sud mora ponoviti dostavu odnosno ponovno dostaviti element koji nedostaje.

Prema mišljenju suda koji upućuje zahtjev, dostava europskog platnog naloga od 26. srpnja 2019. u ovom je glavnom postupku, kako je navedeno, nevaljana. Podneskom od 1. ožujka 2021., uz pravni lijek koji se u ovom slučaju smatra zahtjevom u skladu s člankom 1092.a ZPO-a, druga stranka u postupku uložila je i

prigovor na europski platni nalog. U tom trenutku još nije počeo teći rok za ulaganje prigovora. Međutim, ovaj sud nije naknadno još jednom službeno dostavio platni nalog drugoj stranci u postupku jer je ona već saznala za njega u okviru postupka izvršenja. Trećim prethodnim pitanjem ovaj sud nastoji doznati može li druga stranka u postupku podnijeti valjani prigovor na postojeći europski platni nalog već prije nego što joj je u potpunosti dostavljen na valjan način.

Ovaj sud smatra da je u tom pogledu potrebno pojašnjenje jer je Sud u predmetima *eco cosmetics* i *Raiffeisenbank St. Georgen* (t. 42.) utvrdio da se „u okolnostima poput onih o kojima je riječ u pitanju u glavnom postupku, ne može predvidjeti primjena postupka osporavanja iz članaka 16. i 17. Uredbe br. 1896/2006”. Sud je dalje naveo (t. 49.): „S obzirom na prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti da se Uredba br. 1896/2006 treba tumačiti na način da se postupci iz članaka 16. do 20. te uredbe ne primjenjuju u slučajevima u kojima se utvrdi da platni nalog nije dostavljen na način koji je u skladu s minimalnim standardima utvrđenim u člancima 13. do 15. iste”.

U dijelu njemačke pravne teorije zaključeno je iz tih formulacija da je Sud pritom također namjeravao utvrditi da druga stranka u postupku kojoj platni nalog još nije dostavljen na valjan način isto tako ne može ni iz predostrožnosti uložiti prigovor unutar roka, unatoč tomu što je saznala za njegovo postojanje.

Da je Sud namjeravao, kao što je to djelomično shvaćeno, isključiti pravo druge stranke u postupku na prigovor u tom trenutku, sud koji upućuje zahtjev smatra da bi postupovna prava dotične druge stranke u postupku bila toliko ograničena da bi pravna zaštita predviđena Uredbom br. 1896/2006, među ostalim, člankom 16., bila osjetno ograničena. Stoga se protiv druge stranke u postupku kojoj je dostavljen europski platni nalog bez potrebnog prijevoda, ali je iz predostrožnosti već uložila prigovor, može donijeti pravomoćna osuđujuća presuda zato što se njezin prvi prigovor uopće ne smatra dopuštenim ako joj se naknadno još dostavi prijevod (u skladu sa smjericama iz odluka *Henderson* i *Catlin Europe SE*) a da ona – zato što smatra da je to već učinila na valjan način – ne uložiti prigovor drugi put.

U drugim postupcima za europski platni nalog zbog nejasnoća u pogledu tumačenja odluke Suda ovaj sud sada postupa na način da u slučaju prigovorâ na valjanost izvršivosti određuje novu dostavu iz predostrožnosti i pritom aktivno obavještava drugu stranku u postupku da radi predostrožnosti može ponovno uložiti prigovor u roku od 30 dana kako ne bi pretrpjela nikakvu pravnu štetu. Naime, druga stranka u postupku u pravilu se neće sama sjetiti da nakon naknadne dostave treba ponovno uložiti prigovor, čak i ako je to već učinila prije. Međutim, prema mišljenju suda koji upućuje zahtjev, mogućnost za drugu stranku u postupku da se uspješno usprotivi europskom platnom nalogu ne može ovisiti o slučajnosti u pogledu toga hoće li sud izdati takvu obavijest i/ili hoće li se prigovor u tom slučaju zaista još jednom podnijeti u roku.

Zbog toga, kao i zbog rasprava o tome u stručnoj literaturi, ovaj sud nastoji doznati je li Sud u točkama 42. i 49. navedene odluke trebao pravo na prijevremeno ulaganje prigovora smatrati nedopuštenim.

Ako Sud zaključi da se prigovor u toj situaciji može uložiti unutar roka već prije valjane dostave, ovaj sud u pogledu ovog glavnog postupka, ako je platni nalog u okviru prvog i drugog prethodnog pitanja valjan, ali treba poništiti proglašenje izvršivosti, također smatra da se provedba postupka može u skladu s člankom 17. Uredbe br. 1896/2006 izravno prenijeti na nacionalni sud koji će odlučivati u okviru spora, pri čemu nije potrebna ponovna dostava i još jedan prigovor druge stranke u postupku.

VI.

Sud koji upućuje zahtjev dužan je u skladu s člankom 267. trećim stavkom UFEU-a uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku. Naime, u skladu s člankom 1092.a stavkom 3. drugom rečenicom ZPO-a nema pravnog lijeka protiv odluka Amtsgerichta Wedding (Općinski sud u Weddingu) kao europskog suda nadležnog za platni nalog u Njemačkoj.

[omissis]

RADNI DOKUMENT